

Зупинись і подивись. Нічого не бачиш?!

О, який ти сліпий! Який сліпий!!!

Кажеш – чорні плями... земля?..

Подивись, сліпий, – ті чорні плями – кров...

Невинна людська кров, яка лилась віками невідомо за що. Сліпі йшли на бій.

Сліпі вели їх. Сліпими вмирали:

Бо родились сліпі...

Зупинись!

Ти думаєш, що то – коріння, облите дощами?..

Ні, ні... То – людські кістяки!..

То – ребра!

Вишкірені зуби. Сміються над собою... А навколо чорні плями...

О – одна, друга, третя... Багато... Безліч чорних плям...

То – тінь крові... З брудної грішної землі піднеслась вона до блакиті і впала на ню чорною плямою.

Зупинись!

Не минай ні одної плями – і коли то кров, то прокляни обох:

і хто пролляв, і хто штовхнув на це...

Зупинись і прокляни...

Тільки не молись!..